

MİYASE SERTBARUT SİSİN SAKLADIKLARI



 tudem

3075



2004
TUDEM
Edebiyat
İkincilik
Ödülü

**2004 Tudem Edebiyat Ödülleri
Roman Yarışması İkincilik Ödülü**

MİYASE SERTBARUT
SİSİN
SAKLADIKLARI

SİSİN SAKLADIKLARI

© 2004, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Miyase Sertbarut
EDİTÖR: Burhan Düzçay
KAPAK RESMİ: Maria Brzozowska
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna
GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Nisan 2005
Yirmi Dördüncü Baskı: Ekim 2018 (5000 adet)
(İlk yirmi üç baskı toplam 102.000 adet)

ISBN: 978-605-285-175-3
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

**2004 Tudem Edebiyat Ödülleri
Roman Yarışması İkincilik Ödülü**

MİYASE SERTBARUT
SİSİN
SAKLADIKLARI



Miyase Sertbarut

1963 yılında Ceyhan'da doğdu.

Keloğlan, Jules Verne, Orhan Kemal ve Karabaşlarıyla büyüdü.

Okula giderken hep karnı ağrıyordu. Yani o öyle zannediyordu...

Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi, yine karnı ağrıyordu.

Öğretmenlik yaptı, karnının ağrısı geçmiyordu.

Yazmaya radyo tiyatroları ile başladı. Öykü, roman, masal türlerinde yapıtlar verdi. Karnının ağrısı geçti. Kitapların bütün ağrılara iyi geldiğini düşünüyor.

Yazarın *Konşumuz Çok Acayip* adlı romanı 2013 yılında Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı ödülünü almıştır. *Sınavsız Hava Sahası* adlı oyunu pek çok okulda sahnelenmektedir. Diğer kitaplarından bazıları: *Ünsüz Youtuberın Günlüğü*, *Koşkent'in Kayıp Çocukları*, *Gizli Bahçe Masalları...*

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Emre ile Cemre (ilk okuma serisi)

Bir Dilek Tut (masal), **Akvaryumdaki Denizkızı** (masal)

Tuna'nın Büyülü Gemisi (öykü), **Kırmızı Kartal** (öykü)

Altın Avcıları Plajda (öykü), **Yangın Tüpüyle Uçan Çocuk** (öykü)

İkizler İz Peşinde (öykü), **Saat Canavarı** (öykü)

Sarı Maymun (roman), **Kaçak Köpek Biber** (roman)

Yalancı Portakal (roman), **Sınıfta Kalanlar Okul Açtılar** (roman)

Sisin Sakladıkları (roman), **Ortak Ruh** (roman), **Buz Bebekler** (roman)

Kapiland'ın Kobayları (roman), **Kapiland'ın Karanlık Yüzü** (roman)

Kapiland'ın Kıyameti (roman), **Yılankale** (roman), **Kimsin Sen?** (roman)

Çöp Plaza (roman), **Ara Âlem 1 – Tarlakoz'un Tuzağı,**

2 – Yasak Oyun, 3 - Yeniden Doğuş (roman)

Gerçekle Büyümek Düşlerle Yürümek (ilkgençlik romanı)

Delidolu Yayınlarından çıkan kitapları:

Çocukluğumun Tanrısı Piper Pa-25 (roman)

Bölümler

1. Kahvaltıda Kötü Haber	7
2. Baba Neredesin!.....	15
3. “Yalancının Biri O”	28
4. Beni Rahat Bırak Anne	36
5. Gümüş Kolye Avcıları	40
6. Tartışma Sona Eriyor	47
7. Cep Telefonu Aldırmak İçin Kaçırılmaz Fırsat	50
8. Yolculuk Başlıyor.....	56
9. Casus mu, Bilim Adamı mı?	64
10. “Blue Crow”	70
11. Kunduzlu Köyü Sisler Altında.....	81
12. Penceredeki Karaltı.....	93
13. Mavi Karga'nın Planı	107
14. Rapor da Neler Yazıyor?.....	116
15. İstasyon Görevlisinin Anlattıkları	128

16. Rapor Yanlış mı Çevrildi?	137
17. Huzursuz Gece.....	144
18. Valinin Odasında.....	152
19. Ambardaki “Çocuk Adam”	159
20. Hücrede Bekleyiş	172
21. Hücrenin Kapısı Yine Açılıyor.....	179
22. Gece Gelen Konuk	183
23. Sis Dağılıyor.....	187
24. Fuat’ın Babası Ne İş Yapıyor?.....	197
25. Sis Düzenegi.....	204
26. Fuat’ın Çubukları.....	207
27. Mavi Karga’nın Armağanı.....	209
28. Veda Sahnelerini Kim Sever ki?.....	215
29. “Günaydın”	223

1

KAHVALTIDA KÖTÜ HABER

O pazar sabahı Nilgün Hanım kahvaltayı balkona hazırlamıştı. Masada İlay'ın sevdiği fıstıklı salamdan bile vardı. Pazar sabahları annesinin kahvaltı masasına özel yiyecekler koymayı sevdiğini biliyordu İlay, bunun için şaşırmadı; ama mutfaktan tereyağlı omletin kokusu da gelince durumda bir olağanüstülük olduğunu sezmeye başladı. Yine kötü bir şey olmuştu anlaşılan, çünkü masada annesinin nefret ettiği ketçap ve mayonez şişeleri de boy gösteriyordu.

Annesi ve babası boşanacaklarını İlay'a söyledikleri gün de masaya kızlarının en beğendiği yiyecekleri koymuşlardı. Patates kızartması, kuru köfte, bol mayonezli rus salatası ve büyük boy kola şişesi. İlay patateslerin üzerine ketçabı boca ederken ikisi de her zamankinin tersine seslerini çıkarmamışlardı.

Acaba annemin tayini mi çıktı, diye düşündü oturmak için sandalyeyi çekerken. Buna üzülmüdü doğrusu. Annesi doktordu; son aylarda, tayinim çıkabilir deyip duruyordu. Eğer başka bir yere taşınacak olurlarsa oturdukları semtteki

arkadaşlarından, en çok da Tayfun'dan ayrılacağı için çok üzüldü.

Altı aydır kalbinden ve hayalinden çıkaramadığı Tayfun'la yeni yeni yakınlaşmaya başlamışlardı. Ah! Okulun en yakışıklı çocuğuydu Tayfun. Onun gibisini bir daha bulamam diye düşünüyordu İlay. Çocuk bir hafta önce arkadaşlık önerisinde bulunmuş, İlay fazla düşünmeden hemen kabul etmişti. İlay'ın parkta dolaşıp kafede diz dize oturduğu, gözlerinde bambaşka ışıklar ve gölgeler gördüğü ilk erkek arkadaşıydı bu çocuk. Diğer arkadaşları Tayfun'u pek onaylamamışlarsa da İlay'ın kalbi sanki yalnızca onun için çarpıyor gibiydi. İlk aşkın, ilk sevgilinin yarattığı coşkuyla kendisini dünyanın en mutlu insanı olarak görmeye başlamıştı. Eğer annesi başka bir kente gitmeleri gerektiğini söylerse buna kesinlikle ayak direyecekti. "Babamla kalırım o zaman," diyebilirdi. Babasının buna itirazı olacağını sanmıyordu. Annesi üzüldü, ama ne yapsın, Tayfun'dan ayrılmamak için her şeyi yapabiliyordu.

Mutfaktan gelen tereyağlı omlet kokusu eşliğinde hayallere daldı. Balkonlarına yakın duran heybetli çınar ağacına tünemiş, gagaları tuhaf bir biçimde kısa, üç kargayı da görmüyordu. Kargalarsa bütün dikkatlerini İlayların balkonuna, balkon masasındaki yiyeceklere vermişlerdi. İki hafta önce bu çınar ağacının dalında duruyor olsalardı, bu üç *tuhaf karga* İlay'ın dikkatinden kaçmazdı. Özellikle de normal kargalara göre daha kısa kalmış gagaları ve tavuk bacağı kalınlığına ulaşmış bacaklarıyla... Ama İlay iki haftadır rüyalarının

prensini bulmuş ve bütün dünyayı unutmuş durumdaydı. Bu kuşları görseydi bile dünyanın en güzel bülbülleri, kanaryaları gül dalına konmuş da ona şarkılar söylüyormuş gibi gelecekti. Eh, ne de olsa İlay genç kızlığa ilk adımlarını atmış, âşık bir kızdı.

Okul bitmiş, test kitapları bir daha ortaya çıkarılmamak üzere yatağın altına atılmış, derslane yolları unutulmuş, sınav stresi geçmiş, karneler alınmış, İngilizce kursları sona ermişti. Bundan sonra sinemalar, parklar, internet kafeler, hamburgerciler vardı. Sınav sonucu açıklanıncaya kadar rahattı. Sınavı da iyi geçmişti. Fen lisesini kazanamazdı belki ama iyi bir Anadolu lisesine kapağı atabilirim diye düşünüyordu. Gideceği lisede küçücük ana sınıfı çocuklarıyla aynı koridorda koşmayacaktı, okulda nöbetçi olduğu günler düşen ufaklıkları kaldırmak, onların aptalca kavgalarına son vermek gibi bir kaygısı da olmayacaktı. Her şey daha ciddi, yaşına uygun ve eğlenceli geçecekti. Öğretmenlerine “hocam” diyebilecekti. İlköğretimde en çok buna heves etmişti; ama öğretmenleri bu sözcüğe çok kızıp kendilerine “öğretmenim” demelerinde ısrar etmişlerdi. Oysa “hocam”, “Ben artık büyüdüm, beni küçük bir çocuk gibi değerlendirmeyin,” demekti İlay’ın gözünde.

Artık onu beğenen bir erkek arkadaşı da vardı. Gerçi daha el ele bile tutuşmamışlardı; ama gözler çok şey anlatabiliyordu, bir de uzun telefonlar... İlay artık aynaya bakarken gözüm biraz daha büyük olsa, kulağım daha küçük olsa, burnum

kalkık olsa da demiyordu. Onu beğenen biri çıkmıştı karşısına, demek ki güzeldi.

Annesi, elinde omlet tabağı ile balkona girdiğinde İlay'ın hayalleri dağıldı. Omlet tabağını İlay'ın önüne koyarken yapay bir sevinç kattığı sesiyle ortamı yumuşatmaya çalışıyor gibiydi.

“Prensesim acıkmış da beni mi bekliyormuş!”

“Anne, bebekmişim gibi konuşma lütfen!”

Annesi aldırmadı onun karşı koymasına. “Ah, büyümüş de annesine karşı mı geliyormuş bebeğim?”

“Kötü haber ne anne?”

Annesinin yüzü normal halini aldı. Bir suskunluk oldu. İlay annesinin onaylamadığı bir biçimde ketçabı ve mayonezi yumurtaların üzerinde gezdirmeye başladı. Nilgün Hanım kalın ipler halinde birbirine karışan kırmızılığa ve beyazlığa bakıyor, ama kızını uyardığına göre hiçbir şey görmüyordu. İlay derin bir soluk aldı. “Evleniyor musun yoksa?”

Annesinin suratı asıldı. “Bu da nereden çıktı? Hem kötü haber vereceğimi neden düşündün? Bir haber var doğru, ama zannettiğin gibi değil.”

“Tayinin mi çıktı? Taşınıyor muyuz?”

“Bilemedin... Çay mı, süt mü?”

“Neskafe, sütlü olsun.”

“Hımm... Zevklerini değiştiriyorsun!”

Annesi haklıydı, eskiden neskaleden hoşlanmazdı. Tayfun'la gittikleri pastanede Tayfun neskafe içince o da dene-

mek istemiş, önce acı bulmuş, ama biraz krema ekleyince tadını beğenmişti. Şimdi hem o anı hatırlamak hem de annesini şaşırtıp bir çeşit intikam almak istemişti. Annesi her ne söyleyecekse bunun kendisi için iyi bir şey olmayacağını düşünüyor ve ona karşı koymaya hazırlanıyordu. Masanın altından bacaklarına sürtünen kedisi Sarman'a yumurtanın ketçap ve mayonez bulaşmamış yerinden birazını gizlice tattırdı. Annesi, Sarman'ın mutfaktaki özel tabağının dışında beslenmesinden hiç hoşlanmazdı.

Nilgün Hanım mutfakta nescafeyi hazırlarken İlay tabağındaki omleti iştahla yemeye başladı. İnsan kendini tok karına daha iyi savunur diye bir felsefe geliştirmişti o anda. Belki de haberi öğrendiğinde hiç iştahı kalmayacaktı.

Kadıncağız balkona bir fincan neskafe ile döndüğünde İlay'ın tabağı neredeyse boştu.

Annesi de oturdu, çatalıyla omleti bir iki didikledi, ama ağzına götürmedi, çayından koca bir yudum aldı. İlay, fark ettirmeden annesini gözlüyordu. Şimdi konuşacak, dedi içinden.

“Yaz tatili başladı. Bütün gün evde yalnız başına sıkılacaksın.”

“Evde yalnız olmaktan sıkılmam anne, beni tanımıyormuş gibi konuşuyorsun. Televizyon var, bilgisayar var, internete giriyorum... Sonra arkadaşlar var.”

Bunları söylerken çınar ağacının dalına konmuş kargaları fark etti. “Anne! Şunlara bak...”

Annesi konunun dağılmasını istemiyordu ama ister istemez başını o yana çevirdi. “Ne var? Karga işte... Hırsızlık yapmak için bizim içeriye girmemizi bekliyorlar. Ama merak etme Sarman’dan korkar onlar.”

Annesinin kargalardaki tuhaflığı fark etmemesine şaşırđı İlay. “Ama anne, bu kargalar sence de biraz garip değil mi? Şunların bacaklarına bak, tavuk bacağı gibi iri, gagaları da normal kargadan kısa. Kargadan çok tavuğa benziyorlar. Çok komikler ya!”

Annesi önemsemedi bunu; ama kızını aydınlatmadan da durmadı. “Geçenlerde kargaların kırka yakın türü olduğunu okumuştum. Bunlar da o kırk türden biri demek ki. Neyse bırak şimdi onları... Senin evde yalnız kalacak olman beni endişelendiriyor.”

“Artık yangın çıkartacak yaşta değilim anne. Ayrıca Sarman da bana arkadaşlık ediyor.”

Nilgün Hanım, İlay’ın söylediklerini duymamış gibi sürdürdü konuşmasını. “Hele nöbetçi kaldığım geceler... Baban da yakın yerde oturmuyor, ondan rica edemem ki...”

“Anne ben büyüdüm!”

Annesi kendi fincanına biraz daha çay ekledi. “Bir teyzen var, biliyorsun.”

İlay alaylı bir üslup takındı. “Biliyorum, daha doğrusu bilmiyorum, trenle on beş saat gidildikten sonra, bir saat katır sırtında gidilen bir köyde oturuyormuş.”

“Kim söyledi öyle gidildiğini?”

“Sen söylemiştin, unuttun mu? Hani aile ağacı ödevim vardı da o zaman teyzemi de eklemiştin, ben de merak edip nerede yaşıyor diye sormuştum.”

Annesi şaşırmişti. “Bu kadar ayrıntılı nasıl hatırlayabildin?”

“Yüzünü bile görmediğim bir teyzem olması ilginç gelmişti. Eee anne, yoksa teyzemi mi çağıracaksın buraya? Bana dadılık yapacak birini arıyorsun sanırım. Teyzem buraya gelinceye dek yaz tatili biter.”

Annesine karşı konuşmasının gittikçe dik başlı bir hal aldığını fark etmiyordu İlay. Sesinin de küçümser bir tınısı vardı. Annesinin aldığı kararlara karşı hep böyle olmuştu son zamanlarda. Annesi ve babası boşandıktan sonra hırçınlaştığını arkadaşları da söylemişti; ama elinde değildi, çabucak sinirleniyordu. Aslında durumundan şikâyeti yoktu, evet babasını zaman zaman özlüyordu; ama annesi ve babası anlaşarak boşanmışlardı, babası on beş günde bir onu görmeye geliyor, birlikte iyi zaman geçiriyorlardı.

Bu teyze işi canını sıkıyordu şimdi. Üstelik köyden gelecekse İlay’la anlaşacak ortak bir noktaları da olamazdı. Onun izlediği televizyon programlarına mı mahkûm olacaktı yani? Bir de alışık olmadığı yemekleri pişirmeye kalktı mıydı, evin tadı tuzu kaçardı. Son darbeyi indirdi annesi.

“O gelmeyecek kızım, gelemeyecek daha doğrusu, orada işleri var. Sen gideceksin.”

Oturduğu plastik balkon sandalyesinde kaykılarak an-
nesini dinleyen İlay birden dođruldu. Bunu hiç beklemi-
yordu. Ne işi vardı haritada bile gösterilmeye değmeyecek
kadar küçük bir köyde?

“Hayır! Hayır! Binlerce kez hayır anne!”

“Otur da sakince konuşalım.”

“Ben hiçbir yere gitmiyorum! Benden kurtulmaya çalışı-
yorsun değil mi? Babamı yolladın, şimdi sıra bende mi? Bu
evde Nilgün Hanım Cumhuriyeti mi kurmaya çalışıyorsun
anne?”

İlay annesinin ne diyeceğini beklemeden odasına kaçtı.
Ortada bir gerginlik olduğunu anlayan Sarman da arkasın-
dan... Annesi masada tek başına kalmıştı. Kızını ikna et-
menin yollarını düşünmeye başladı. Bir yandan da İlay’ın
yanlış düşüncelere saplanmasından çekiniyordu. Biraz
önce olduğu gibi... İnsan çocuđundan kurtulmak ister miy-
di? Babasından da anlaşarak boşandığını elbette biliyordu,
ama öfkelenince böyle suçlayıvermişti işte annesini. Bunun
yerleşik bir düşünce halini almasına engel olmalıydı. Acaba
İlay’ın babasından mı yardım isteseydi? Belki onu dinlerdi.

MİYASE SERTBARUT

SİSİN SAKLADIKLARI

Genetik çalışmaların yapıldığı bir üs, kargaların genlerini insanlara aktarmaya çalışan genetikçiler ve çevre için yarattığı tehdit...

Yaz tatilini teyzesinin köyünde geçirmekte olan İlay, arkadaşı Fuat ve Mavi Karga'nın yardımıyla insanları kobby olarak kullananlara karşı nefes kesici bir mücadele veriyor. Okurken kendinizi onların yanında hissedecek, sisin örttüğü bilinmeyenleri en az kahramanlarımız kadar merak edeceksiniz.

"Sisin Sakladıkları heyecanlı bir roman; günümüzde geçen, çağı yakalamış, şimdinin çocuklarını kesinlikle çok heyecanlandıracak bir roman hem de."

Radikal Kitap

